

та си, ни роднины-тъ си, нито съсѣды богаты ; да не бы тя подобно и тѣ поканили и ти бжде заплатено ;

13. Но кога правишь угощеніе, поканвай сиромасы, клосны, хромы и слѣпы :

14. И ще бждеш блаженъ ; защото нѣматъ да ти платятъ ; понеже ще ти бжде заплатено по възкресеніе-то на праведны-тѣ.

15. Това като чу единъ отъ сѣдящи-тѣ съ него, рече му : Блаженъ който яде хлѣбъ въ царство-то Божіе.

16. А той му рече : Нѣкой си человекъ направи вечеріж голѣмъ и покани мнозина.

17. И въ часъ-тъ на вечеріж-тъ проводи рабъ-тъ си да рече на поканены-тѣ : Елате, понеже всичко е вече готово.

18. И наченѣхъ всички-тѣ *като* на единъ умъ да ся отричатъ : Първый-тъ му рече : Нивѣ купихъ, и нуждѣ имамъ да излѣзѣмъ да иж видѣмъ ; молиж ти ся, имай мя отречень.

19. И другъ рече : Купихъ петъ чифта волове, и отхождамъ да ги опытамъ ; молиж ти ся, имай мя отречень.

20. И другъ рече : Оженихъ ся ; и за това не могъ да дойдѣ.

21. И когато си дойде тойзи рабъ расказа на господаря си това. Тогази ся разгнѣва стопанинъ-тъ и рече на рабъ-тъ си : Излѣзъ скоро по улицы-тѣ и пѣтища-та на градъ-тъ, и доведи тука сиромасы-тѣ и клосны-тѣ и хромы-тѣ и слѣпы-тѣ.

22. И рече рабъ-тъ : Господарю, както си заповѣдалъ станѣ, и още мѣсто има.

23. И рече господарь-тъ на рабъ-тъ : Излѣзъ на пѣтища-та и по ограды-тѣ, и понуди *ги* да влѣзѣтъ, за да ся напълни домъ-тъ ми.

24. Защото ви казувамъ : Че никой отъ онѣзъ призованы-тѣ человекы нѣма да кусне отъ вечеріж-тъ ми.

25. И вървахъ съ него наедно народъ много, и обърнѣхъ ся та имъ рече :

26. Ако иде нѣкой при мене и не възненавиди бащѣ си,